

PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI 2021

„Proorocit-am deci cum mi se poruncise”

(Iezeciel 37, 7 și 10)

† DANIL

DIN MILA LUI DUMNEZEU, EPISCOP
AL DACIEI FELIX

*„Fost-a mâna Domnului peste mine și m-a dus Domnul cu Duhul și m-a așezat în mijlocul unui câmp plin de oase omenești, și m-a purtat împrejurul lor; dar iată oasele acestea erau foarte multe pe fața pământului și uscate de tot. Și mi-a zis Domnul: «Fiul omului, vor învia, oasele acestea?» Iar eu am zis: «Dumnezeule, numai Tu știi aceasta». Domnul însă mi-a zis: «Proorocește asupra oaselor acestora și le spune: Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! Așa grăiește Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată Eu voi face să intre în voi duh și veți învia. Voi pune pe voi vine și carne va crește pe voi; vă voi acoperi cu piele, voi face să intre în voi duh și veți învia și veți ști că Eu sunt Domnul». **Proorocit-am deci cum mi se poruncise.** Și când am proorocit, iată s-a făcut un vuiet și o mișcare și oasele au început să se apropie, fiecare os la încheietura sa. Și am privit și eu și iată erau pe ele vine și crescuse carne și pielea le acoperea pe deasupra, iar duh nu era în ele. Atunci mi-a zis Domnul: «Fiul omului, proorocește duhului, proorocește și spune duhului: Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Duhule, vino din cele patru vânturi și suflă peste morții aceștia și vor învia!» **Deci am proorocit eu, cum mi se poruncise,** și a intrat în ei duhul și au înviat și mulțime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor.” (Iezechiel 37, 1-10).*

Prea cucernici părinți și frați preoți,

Iubiți credincioși și credincioase,

H R I S T O S   A   Î N V I A T !

Cutremurat și zguduit la primirea legii cu cele zece porunci pe muntele Sinai, auzind fulgerele și tunetele și sunetul trâmbițelor cerești și văzând întreg muntele fumegând ca un cuptor aprins, întregul popor al lui Israel, dându-se înapoi și stând departe, cu negrăită frică (cf. Exod 20, 18), „a zis către Moise: «Vorbește tu cu noi și vom asculta, dar Dumnezeu să nu grăiască cu noi, ca să nu murim». Zis-a Moise către popor: «Îndrăzniți, că Dumnezeu a venit la voi, să vă pună la încercare pentru ca frica Lui să fie în voi, ca să nu greșiți». Și a stat tot poporul departe, iar Moise s-a apropiat de întunericul unde era Dumnezeu” (Exod 20, 19-21) – descoperindu-ne Lumina Învierii lui Hristos de peste veacuri în sfeșnicul Noului Testament. Veacuri la rând de atunci, Dumnezeu a vorbit poporului Său ales prin proroci, iar aceștia, inspirați și mânați de Duhul Sfânt, au transmis poporului întotdeauna, corect și exact mesajul divin, fără a adăuga sau lăsa deoparte vreo iotă sau vreo cirtă! Prorocul Natan i-a transmis întocmai mesajul lui Dumnezeu către regele David, după ce acesta păcătuisese cu Batșeba și pusese la cale uciderea bărbatului acesteia, Urie Heteul (II Regi 12, 1-14). La fel mai târziu și prorocul Gad, când i s-a cerut de către Dumnezeu prin acesta, aceluiși rege David, să aleagă una din cele trei pedepse pentru păcatul numărării poporului: trei zile de ciumă, trei luni de năvălire și asuprire din partea vrășmașilor sau trei ani de foamete (II Regi 24, 1-25; I Cronici 21, 1-30).

La fel a fost și în viața și misiunea Sfântului proroc Ilie Tesviteanul, care a trebuit să mustre pe regele idolatru și nelegiuit Ahab și pe soția lui Izabela, după uciderea cu pietre a nevinovatului Nabot, datorită lăcomiei regelui și a vicleșugului Izabelei. Mergând regele să ia în stăpânire via: „Atunci a fost cuvântul Domnului către Ilie Tesviteanul: «Scoală și ieși în întâmpinarea lui Ahab, regele lui Israel, care este în Samaria, că iată acum e la via lui Nabot, unde s-a dus ca să o ia în stăpânire, și spune-i: Așa grăiește Domnul: Ai ucis, și vrei încă să intri în moștenire? Și să-i mai spui: Așa zice Domnul: În locul unde au lins câinii sângele lui Nabot, acolo vor linge câinii și sângele tău!»... Asemenea și pentru Izabela a grăit Domnul: «Câinii vor mânca pe Izabela pe zidul Izreelului. Cine va muri din ai lui Ahab în cetate,

pe acela câinii îl vor mânca, iar cine va muri în câmp, pe acela păsările cerului îl vor mânca”. (III Regi 21, 17-19 și 23-24).

Sfântul proroc Isaia a trebuit de asemenea să vestească, să proorocească și să mărturisească întocmai cum îi poruncise Dumnezeu, cu privire la boala și vindecarea regelui Iezechia (Isaia 38, 1-8). Sfântul proroc Daniel a trebuit să proorocească întocmai cum i se poruncise de Duhul Sfânt, tâlcuind atât visele lui Nabucodonosor, cât și cuvintele scrise de mâna lui Dumnezeu pe pereții palatului nelegiuitului rege Belșațar din Babilon (Daniel cap. 2, 4 și 5).

Prorocul Iona a trebuit și el să proorocească întocmai cum i se poruncise, cu privire la capitala Asiriei, după ce întâia dată fusese neascultător. Astfel citim în cartea prorociei sale: „Și a fost cuvântul Domnului către Iona, fiul lui Amitai, zicând: «Scoală-te și du-te în cetatea cea mare a Ninivei și propovăduiește acolo, căci fărădelegile lor au ajuns până în fața Mea!» Și s-a sculat Iona să fugă la Tarsis, departe de Domnul...” (Iona 1, 1-3). După cele trei zile și trei nopți petrecute în pântecul chitului din adâncul mării, fiind izbăvit de la moarte în urma rugăciunii lui, „a fost cuvântul Domnului către Iona, pentru a doua oară, zicând: «Scoală și pornește către cetatea cea mare a Ninivei și vestește-le ceea ce îți voi spune!» Și s-a sculat Iona și a mers în Ninive, după cuvântul Domnului. Și Ninive era cetate mare înaintea lui Dumnezeu; îți trebuiau trei zile ca să o străbați. Și a pătruns Iona în cetate, zicând: «Patruzeci de zile mai sunt, și Ninive va fi distrusă!» Atunci Ninivitenii au crezut în Dumnezeu, au ținut post și s-au îmbrăcat cu sac, de la cei mai mari și până la cei mai mici...” (Iona 3, 1-5) – post, rugăciune și pocăință care au făcut ca mila, iertarea și iubirea lui Dumnezeu să covârșescă dreptatea Lui. „Și a ajuns vestea până la regele Ninivei. Acesta s-a sculat de pe tronul său, și-a lepădat veșmântul lui cel scump, s-a acoperit cu sac și s-a culcat în cenușă. Apoi, din porunca regelui și a dregătorilor săi, s-au strigat și s-au zis acestea: «Oamenii și animalele, vitele mari și mici să nu mănânce nimic, să nu pască și nici să bea apă; iar oamenii să se îmbrace cu sac și către Dumnezeu să strige din toată puterea și fiecare să se întoarcă de pe calea lui cea rea și de la nedreptatea pe care o săvârșesc mâinile lui; poate că Dumnezeu Se va întoarce și Se va milostivi și va ține în loc iuțimea mâniei Lui ca să nu pierim!» Atunci Dumnezeu a văzut faptele lor cele de pocăință, că s-au întors din căile lor cele rele. Și i-a părut rău Domnului de prezicerile de rău pe care li le făcuse și nu le-a împlinit.” (Iona 3, 6-10).

Ca și Sfinții Proroci în Vechiul Testament, care n-au prorocit decât ceea ce li s-a poruncit și întocmai cum li s-a poruncit (cf. Iezechiel 37, 7 și 10) și Sfinții Apostoli în Noul Testament au prorocit și au propovăduit întocmai cum le-a poruncit Mântuitorul nostru Iisus Hristos, atunci când i-a trimis la propovăduire, fie înainte, fie după Învierea Sa din morți (Matei 10, 5-42; 28, 18-20); și Duhul Sfânt, care S-a pogorât peste ei sub chip de limbi de foc la Cincizecime sau Rusalii. În cartea Faptele Apostolilor, Sfântul Apostol Petru procește și propovăduiește la Pogorârea Duhului Sfânt, ca și Sfântul proroc Iezechiel în mijlocul câmpului plin cu oase omenești, precum i s-a poruncit. De asemenea, după vindecarea slăbănogului de la Poarta cea Frumoasă a templului, precum și în casa lui Corneliu Sutașul din Cezareea. Sfântul Arhidiacon Ștefan propovăduiește în sinedriu întocmai cum i s-a poruncit, precum și Sfântul Arhidiacon Filip, pe drumul care cobora de la Ierusalim la Gaza, tâlcuindu-i famenului etiopian cuvintele Sfântului proroc Isaia despre Mântuitorul Iisus Hristos. Sfântul Apostol Pavel va propovădui și adeseori va proroci, în Damasc, în Ierusalim, în Antiohia și până la Roma, întocmai cum i s-a poruncit, precum în Corint, de exemplu, când „Domnul a zis lui Pavel, noaptea în vedenie: Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea, pentru că Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci rău. Căci am mult popor în cetatea aceasta. Și a stat în Corint un an și șase luni, învățând între ei cuvântul lui Dumnezeu”. (Faptele Apostolilor 18, 9-11). Iar mai înainte, în Areopagul din Atena, tot precum i s-a poruncit, Sfântul Apostol Pavel avea să propovăduiască și să procească, rostind marele adevăr teologic, dogmatic și existențial creștin, extins și prelungit peste tot în Epistolele sale: „Căci în El – adică în Dumnezeu – trăim și ne mișcăm și suntem” (Faptele Apostolilor 7, 28).

Însuși Mântuitorul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului, avea să spună Sfinților Săi ucenici și Apostoli, la Cina cea de Taină: „Precum Tatăl Mi-a poruncit, așa fac” (Ioan 14, 31); iar Sfântul proroc Iezechiel, de două ori spune și scrie în viziunea din cartea prorociei sale: „Deci am prorocit eu, cum mi se poruncise!” (Iezechiel 37, 7 și 10) – odată pentru Sfinții Proroci ai Vechiului Testament, iar a doua oară pentru Sfinții Apostoli și proroci ai Noului Testament. Însăși Biserica Ortodoxă a lui Hristos trebuie, prin slujitorii săi, arhieriei, preoți și diaconi, să „procească” astăzi lumii, să propovăduiască Evanghelia și să mărturisească adevărul dogmatic și moral creștin ortodox, formulat, precizat și fixat odată pentru totdeauna de către Sfinții și dumnezeieștii Părinți, prin Sinoade Ecumenice, întocmai cum i se

poruncește de către Duhul Adevărului, Care o veghează și o călăuzește „la tot adevărul” (Ioan 16, 13). Numai prorocind și propovăduind cum ni se poruncește se va face „un vuiet și o mișcare” și oasele noastre uscate vor începe să se apropie, „fiecare os la încheietura sa” (cf. Iezechiel 37, 7) și fiecare mădular din trupul Bisericii, la locul său: ierarhul în tronul arhieresc, preotul la Sfânta Masă, diaconul în fața Ușilor Împărătești, monahul în chilie și creștinul în parohie și cu toții în Împărăția lui Dumnezeu. Iar la al doilea cuvânt al Sfântului proroc Iezechiel – „Deci am prorocit eu, cum mi se poruncise” –, Duhul lui Dumnezeu să intre, să ne cuprindă și să ne învăluie, să ne străbată și să ne învioreze, până la culmi de înviere spirituală, când, „mulțime foarte multă de oameni s-au ridicat pe picioarele lor” (Iezechiel 37, 10) – ninivitenii prin pocăință, cei dintâi trei mii de creștini prin botez în Duminica Rusaliilor și alți două mii după minunea vindecării de la Poarta cea Frumoasă a templului (Faptele Apostolilor 4, 4).

Dar vedenia Sfântului proroc Iezechiel, unică în toată Biblia, are la sfârșitul ei un mesaj teologic, duhovnicesc și pastoral, îndeosebi pentru slujitorii și credincioșii Episcopiei noastre, aflați de o parte sau de alta a bătrânului Istru sau Danubius: „Fost-a iarăși către mine cuvântul Domnului și mi-a zis: Iar tu, fiul omului, ia-ți un toiag și scrie pe el: «Lui Iuda și fiilor lui Israel, care sunt uniți cu el». Și să mai iei un toiag și să scrii pe el: «Lui Iosif». Acesta este toiagul lui Efraim și a toată casa lui Israel, care este unită cu el. **Apoi să le apropii unul de altul încât ele să fie în mâna ta ca un singur toiag.** Iar când te vor întreba fiii poporului tău: «Nu ne vei tălmăci oare și nouă ce înseamnă ceea ce ai în mână?», Tu să le spui: Așa grăiește Domnul Dumnezeu: «Iată Eu voi lua toiagul lui Iosif, care este în mâna lui Efraim și a semințiilor lui Israel unite cu el și le voi împreuna cu toiagul lui Iuda **și voi face din ele un singur toiag și vor fi în mâna Mea una.**»” (Iezechiel 37, 15-19).

În mâna nevăzută a Sfintei și de Dumnezeu păzitei Episcopii Ortodoxe Române a Daciei Felix de la Vârșeț, sunt ținute, apropiate și unite amândouă toiegele, pe care scrie: „Al românilor ortodocși din Voivodina” și „Al românilor ortodocși din Serbia de Răsărit”, precum cele două toiege din mâna Sfântului proroc Iezechiel, căci: „Așa grăiește Domnul Dumnezeu: ...voi face din ele un singur toiag și vor fi în mâna Mea una!” (Iezechiel 37, 19).

Scris-am, prin urmare, cuvintele acestei Pastorale, precum mi s-a poruncit, inspirat de cele două toiege, al iudeilor din Ierusalim și al

israeliților din Samaria, unite și ținute strâns și drept în mâna Sfântului proroc Iezechiel, fiul omului, adus de Domnul și așezat în mijocul câmpului plin de oase omenești, care așteaptă Învierea cea de Apoi.

Cu arhierescă binecuvântare,

Vărșeț,
Sfintele Paști 2021

† **Daniil**
Episcop al Daciei Felix